

L'herbe pousse moins vite aux pierres de la tombe
qu'un autre amour dans l'âme; et la larme qui tombe
n'est pas séchée encore que la bouche sourit
et qu'aux pages du coeur un autre nome s'écrit.

Gautier — Mignon (335).

(Manj hitro vzklije trava med kamenji na grobu kot druga ljubezen v duši; in solza, ki se potoči, se še ni posušila, ko se usta že smejejo in se napiše drugo ime na strani srca.)

Druga pesmica je vzeta, kot poroča g. župnik, iz Gautiera »Comédie de la mort«. Z drobnimi, bežnimi črkami Krekove pisave so napisane sledeče vrstice:

Barčica majhna, morje pa nezmerno!
V nebes nas meče razsrjeni val;
nebes pa divji v vodu nas treska,
jambor je zlomljen... Pokleknilo poleg njega!

Od nas do groba je komaj ped...
Morda že nočoj v bridko postelj
pod hladno odejo iz belih pen
pojdemo spat, v varstvu bliskov.

Rajski cvet, sveta Notre Dame,
tako dobra mornarjem v smrtni nevarnosti,
potolaži veter, utišaj val
in pripelji barčico našo v luko.

Dali ti bomo, če nas rešiš,
lepo krilo iz srebrnega popirja,
ovenčano svečo, štiri libre težko,
in tvojemu Jezuščku majhnega svetega Janeza.

I. Dolenc.

Popravek. Prijatelj me je opomnil na nekatere netočnosti v spisu »Po gorah in cestah« (Dom in Svet 1917, str. 309). Prtovč šteje sedem hiš, ne pet. Vas pod njim se imenuje Podlonk, prebivalci Podlončani (ne: Podlomk in Podlomčani). Reče se: na češnjici in ne: v č. Na isti strani popravi v 26. vrsti na levi strani »bo« v »bi« in v 1. vrsti na desni strani »že« v »še«. I. D.

Drobiž.

Novjše napake slovenskega sloğa.

III. **Raba predlogov »s (z)« in »od« pri trpnem deležniku.** Često rabijo pisatelji goli rodilnik ali pa predlog od, kjer bi moral stati predlog s (z), ki znači sredstvo. Naštejmo nekaj napačnih zgledov! Cankar: V daljni daljavi se je prikazalo nekaj silnega, od svetle gloriije obžarjenega (Podobe iz sanj, 27). Obadva mlada, od jutranjega solnca obžarjena (Lj. zv. 1910, 400). Zdi se mi, da bi bila njegova umetnost večja, od cestnega praha in kavarnskega dima neoskrunjena (ravnotam, 230). Kako blagi so ljudje, od solnca obžarjeni in od dobrote božje (Lj. zv. 1911, 573). Golar: Kakor bi bili zmerom osvetljeni od večerne zarje (Lj. zv. 1912, 171). Grošelj: Srebrna kroglica žari pred nama, osvetljena od solnčne luči (Lj. zv. 1910, 225).

Toda solnce, zarja, luč, gloriija... tu ni činitelj osvetljenja, temveč le sredstvo, zato se ne more reči: od solnca, zarje, luči osvetljen, temveč s solncem, zarjo,

lučjo... osvetljen. Če pogledaš v Pleteršnika, boš našel pri besedi osvetliti pravilno zvezo: nit, osvetljena z rdečo svetlobo. Zato razločuj: tisti, komur dajo drugi podporo, je od njih (činitelj!) z denarjem (sredstvo!) podpiran (glej neki tak primer pri L. Pintarju v Lj. zv. 1907, 626). Seveda bi namesto od v tem primeru rabili rajši predlog po (po njih podpiran), kakor je prvi začel po svojstvu slovenskega jezika pisati Matevž Ravnikar l. 1816. in se je v pisavi splošno sprejelo.

V sedanji pisavi se zoper to veliko greši. Poglejmo nekaj zgledov! Komatar, Zgodovina za 8. šolo, str. 1.: Ljudje so se naseljevali na strmih gričih, obdanih od vode, prav: obdanih z vodo. Pravilno rabo najdeš že pri Prešernu: Bog sedi na svojem stoli, s celo je častjo obdan, Neb. procesija; ali v Krstu: Tja na otok z valovami obdani. Poglej še v Pleteršnika: z nasipom obdati, s hudim obdan. Grošelj, Lj. zv. 1910: Tedaj je morje, napojeno od (!) vednega dežja, prekoračilo meje (227). Koralja se še koplje v valovih, razžarjenih od južnega solnca (283). Ta nepregledno dolgi, od strmih skal omejeni prepad (281). Pri Pleteršniku boš našel sledeče soznačne izraze: z gozdi opasan; pod besedo trnjiče: Men' je srce žalostno, S trnjičem ograjeno, narodna pesem. Pod besedo pelinc: S pelincem nasajeno, S trnjičem ograjeno (srce), narodna pesem. Kaka plastika! Da se navadimo slovenski misliti, si zapomnimo še sledeči krepki stavek Levstikov: Zelo redko je z ljudmi natreseno barje.

Te napake delajo pisatelji časih po francoskem z gledu. Na rovaš francoskega jezika je treba deti napake zlasti pri Iv. Cankarju, Debeljaku in pri prevajavcu Vl. Levstiku i. dr. V francoščini se rabi namreč za naš od in s (z) predlog de, n. pr. marqué de suif, slovenski: pokapan z lojem (ne pa, kakor je prevel Iz. Cankar, Gruda umira, 35: star sod, pokapan od loja, prim. tudi Pleteršnik: z voskom pokapan); encombré de barriques, slov.: zatlačen s sodi, kakor je prav prevel Iz. Cankar; combler q. de bienfaits, slov.: koga z dobrotami obsipati itd.

Še bolj napačen je goli rodilnik, n. pr. Debevec: Tri četrti na sedem je bil ves parterre zastavljen samega dijaštva (Vzori in boji, 279). V pravem pomenu se rabi, n. pr. po Pleteršniku: sobo s posteljami, pot z vozovi zastaviti, tedaj v prenesenem pomenu: zastavljen s samim dijaštvom. — Angleži poročajo, da je bil zrak v Armentieresu prenapolnjen nemškega plina (v listu »Slovincu«, pravilno: prenapolnjen z nemškim plinom). Prosi Boga, da te napolni sovraštva do greha (sem bral v nekem novem molitveniku), prav: napolni s sovraštvom.

Nasproti pa pomni, da se rabi predlog od tedaj, kadar znači vzrok. Zato loči to dvoje: obžarjen, osvetljen... s čim (sredstvo!), toda: žareti, svetiti se... od česa (vzrok!). Predlog od se rabi poleg trpne oblike pri neprehajalnih in povratnih glagolih. Zapomnimo si nekaj krepkih primerov: blešči se mi od zlata, od solnca; obraz se sveti od veselja, medletí, mreti od lakote; srce se topi od žalosti, omagujem od žeje, od vročine; vrata so napeta od mokrote, viti se od bolečin, od pepela se lahko kaj vname, od strasti vnet, od veselja se plakati, po meni je vse zagorelo od strahu; usihati od žalosti, od togote itd. Razume se, da se more